

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0223 van 24 oktober 2012
in de zaak 1112/0771/SA/3/0691

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
MERELBEKE

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Bert ROELANDTS en Karolien BEKÉ
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 31 mei 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 9 februari 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een meergezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Paul AERTS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Karolien BEKÉ die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer █████ verzoekt met een aangetekende brief van 14 augustus 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 12 september 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 3 maart 2011 weigert de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het rooien van een oude beuk. De tussenkomende partij trekt haar administratief beroep bij de verwerende partij in.

Op 13 oktober 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een meergezinswoning”*.

De aanvraag voorziet in het rooien van een boom en het slopen van een burgerwoning die opgenomen is in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. De voorgevel van de burgerwoning wordt evenwel behouden en wordt geïntegreerd in de nieuwbouw van 31 meter breed. De

meergezinswoning zal bestaan uit twee verdiepingen waarin 11 woonentiteiten worden ondergebracht.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 november 2011 tot en met 8 december 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 25 november 2011 een ongunstig advies uit.

De verzoekende partij verleent op 12 januari 2012 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Ligging volgens gewestplan + bestemmingsvoorschriften

De bouwplaats is volgens de planologische voorzieningen van het gewestplan Gentse en Kanaalzone, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 14 september 1977, gelegen in een woongebied in de ruime zin, waarvoor artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van toepassing is.

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag betreft het bouwen van een meergezinswoning en is principieel in overeenstemming met het van kracht zijnde gewestplan.

...

HISTORIEK

Het dossier werd besproken op het driepartijenoverleg van 21 oktober 2010 (ref.nr. RO 8.00/44043/5977.1. Het voorliggende ontwerp komt in te geringe mate tegemoet aan de voorwaarden die als conclusie van dit overleg werden geformuleerd.

In zitting op datum van 3 maart 2011 weigerde het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning voor het rooien van een oude beuk op de site. De aanvrager heeft zijn beroep bij de Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen ingetrokken zodat de zaak zonder gevolg werd gerangschikt.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Met betrekking tot de te rooien beuk bevestigt het college haar voormelde weigeringsbeslissing van 3 maart 2011. De gemeentelijke milieudienst bracht over het rooien van de immers op 1 februari 2011 een ongunstig advies uit om reden dat de te rooien boom een oude, ecologische waardevolle en vitale beuk is die ingeplant staat op meer dan 2m van de grens met het aanpalende perceel en geen uiterlijke tekenen van stabiliteitsproblemen vertoont. Het rooien van de beuk werd in de voorgaande aanvraag door de aanvraag gemotiveerd vanuit overlast (beschadiging oprit door wortels, bladverlies, wegname zinlicht, gevaar voor ontworteling) die de boom veroorzaakt voor de eigenaar van het naastliggende perceel (■■■■). Het voorliggend dossier toont de werkelijke reden van het aanvragen van de kapvergunning.

De gewestelijke erfgoedambtenaar is van oordeel dat het goed in kwestie nog steeds beantwoordt aan de beschrijving waarmee het in de inventaris van het bouwkundig erfgoed werd opgenomen en dat door de grootschalige uitbreiding, de quasi sloop van het burgerhuis en het rooien van de beuk een deel van het erfgoed van onze gemeente onherroepelijk verloren zal gaan. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij dit advies.

De nieuw ontworpen bebouwing wordt weliswaar aangebouwd aan de bestaande wachtgevel op de rechter perceelsgrens en sluit na kroonlijsthoogte, dakhelling in de voorgevel en nokhoogte aan op de rechts aanpalende woning. De massieve opvatting van het nieuwe volume met zijn grote bouwdieptes op de verdieping, grote dakvolumes met afgeplatte nokken zorgen er in combinatie met de monotone architectuur van de nieuwbouw voor dat deze niet alleen naar schaalgrootte (bouwbreedtes, -dieptes en hoogtes) sterk afwijkt van het heersende straatbeeld, maar overschaduwden daarenboven volledig de te behouden waardevolle voorgevel van de oude burgerwoning. Hierdoor gaat de erfgoedwaarde die momenteel ontegensprekelijk op de site aanwezig is, totaal verloren. Het voorliggende ontwerp brengt de goede plaatselijke aanleg dan ook in het gedrang.

Het voorliggende ontwerp brengt de goede plaatselijke aanleg dan ook in het gedrang.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit de bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag weliswaar in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, doch de goede plaatselijke ordening in het gedrang brengt.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 1 februari 2012 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het College van Burgemeester en Schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd.

...”

De verzoekende partij weigert op 9 februari 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 20 februari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 mei 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“
...

2.5.4 De goede ruimtelijke ordening

...

Voorliggend ontwerp bevat kwaliteiten, onder meer de keuze om naar de aanpalende eigendommen aan te sluiten qua kroonlijsthoogtes, de verticale geleiding, het doorbreken van de uniformiteit en het achteruitspringen ten opzichte van de te behouden voorgevel.

De bestaande gevel wordt wel behouden, maar wordt gedomineerd door het nieuwe volume. Het voorliggend ontwerp resulteert erin dat de burgerwoning haar context verliest.

Het voorgestelde behoud van de voorgevel resulteert in een -weinig geslaagd- voorbeeld van façadisme, waarbij het vasthouden aan deze voorgevel het concept en de inpasbaarheid van het geheel niet ten goede komt. De nieuwbouw die erachter voorzien wordt ontkracht de kwaliteiten waarom dit gebouw geïnventariseerd werd. Dit vormt een contradictie binnen dit ontwerp.

De totale bouwhoogte, -diepte, -breedte, en het aantal bouwlagen staan in contrast met de nabije kleinschalige bebouwing. Het ontwerp komt hierdoor over als een -te- groot, massief volume, en vormt een schaalbreuk in het straatbeeld, temeer daar aangesloten wordt op de rechts aanpalende bebouwing, waardoor een aaneengesloten geheel ontstaat van 43 m (31 m van voorliggend ontwerp en 2 keer 6 m van de aanpalende woningen).

De steile dakhelling en het grote dakvolume, nodig om het beoogde bouwprogramma ingepast te krijgen in het ontwerp, geven het gebouw een al te zwaar uitzicht. Zeker samen met de eigen voorgevelbreedte van 31m, is het atypisch in het straatbeeld.

De bouwdiepte staat -vooral op de verdieping- in contrast met de kleinschalige opvatting van de rechtsaanpalende woning die op verdieping slechts een bouwdiepte heeft van 9m. De bouwdiepte van 18m50 verhindert bovendien goede lichtinval in de appartementen.

Er dient geconcludeerd te worden dat voorliggend ontwerp er niet in slaagt voldoende kwaliteit te bieden om het verlies aan erfgoedwaarde te compenseren.

Het beoogde bouwprogramma -inclusief behoud van een deel van de geïnventariseerde woning- is niet op kwalitatieve wijze ingepast geraakt binnen het bestaande weefsel.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd

...”

Na de hoorzitting van 24 april 2012 beslist de verwerende partij op 31 mei 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“
...
2.1

Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

...

De site is momenteel bebouwd met een alleenstaande burgerwoning die opgenomen is in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De geplande werken beogen de sloop van de burgerwoning op de voorgevel na.

De te behouden voorgevel wordt geïntegreerd in een meergezinswoning met 11 entiteiten en ondergrondse parkeergarage bevattende 18 staanplaatsen, 28 fietsenstelplaatsen en 11 bergingen. Hiertoe dient eveneens de oude beuk die op het perceel staat te worden gerooid.

De werken voorzien in het behoud van enkel de oude voorgevel van de burgerwoning. De rest van het gebouw wordt gesloopt en vervangen door een volume dat enerzijds aansluit op de wachtgevel van de rechts aanpalende woning en anderzijds reikt tot op 3m van de linker perceelsgrens.

De halfopen nieuwbouw krijgt een voorgevelbreedte van 31 m. Het ontwerp voorziet voorts een ondergrondse parkeergarage met een bouwdiepte van ± 22 m vanaf de voorgevelbouwlijn, op het gelijkvloers een bouwdiepte van $\pm 18,50$ m en de eerste en tweede verdieping een bouwdiepte van ± 17 m. Op het gelijkvloers worden 3 appartementen voorzien, op de eerste verdieping worden er 5 voorzien. In het grote dakvolume met afgeplatte nokken worden 3 volwaardige appartementen voorzien.

...

2.5.2 De toegankelijkheidstoets

De aanvraag heeft betrekking op een meergezinswoning met 11 woonentiteiten die toegangsdeuren tot wooneenheden bevat op 3 niveaus.

Het voldoen aan de voorwaarden van deze verordening voor de eerste, tweede en derde verdieping zijn evenwel niet noodzakelijk op basis van de overgangsbepaling zoals vermeld in het gewijzigde artikel 35/1, § 1 van de verordening, dat als volgt luidt:

"Voor vergunningsaanvragen die ingediend zijn voor 1 januari 2013, zijn, in afwijking van artikel 5, artikel 15, 16 en artikel 18 tot en met 26, alleen van toepassing bij handelingen aan meergezinswoningen, waarbij de constructie na de handelingen toegangsdeuren tot wooneenheden op meer dan drie niveaus en minstens zes wooneenheden bevat en bij handelingen aan kamerwoningen, studentenhuizen en studentengemeenschapshuizen, waarbij de constructie na de handelingen toegangsdeuren tot wooneenheden op meer dan drie niveaus en minstens twintig kamers bevat.

Voor de gelijkvloerse verdieping, met uitzondering van trappen naar andere niveaus, blijven de toepassingsvoorwaarden van artikel 5 onverkort gelden."

De aanvraag is niet in overeenstemming met de bepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid op volgend punt:

"...

Artikel 18: Niveauverschillen tot en met 18 cm moeten, zowel binnen als buiten, minstens met een helling overbrugd worden, met uitzondering van niveauverschillen tot twee cm in buitenruimtes of niveauverschillen tot twee cm bij een overgang tussen binnen- en buitenruimtes."

Uit de plannen blijkt dat ter hoogte van de voordeur een niveauverschil bestaat van zo'n 15 cm, dat niet door middel van een helling overbrugd wordt.

De voorschriften van deze verordening hebben bindende kracht. Ingevolge artikel 33 van de verordening kan de vergunningverlenende overheid, op gemotiveerd verzoek van de aanvrager, afwijkingen toestaan op de verplichtingen van dit besluit als de plaatselijke omstandigheden of speciale eisen van technische aard een andere bouwwijze vereisen of als bijzondere nieuwe technieken een evenwaardige toegankelijkheid garanderen.

Onderhavige aanvraag bevat geen elementen die ertoe kunnen leiden dat toepassing van de afwijkingsmogelijkheden van dit artikel 33 zou gemaakt worden.

Bij het verlenen van een vergunning dient als voorwaarde te worden opgenomen dat de toegankelijkheidsverordening dient te worden nageleefd.

2.5.3 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

*De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van 28 april 1978 bepaalt :
"...*

Artikel één: Niemand mag al dan niet alleenstaande hoogstammige bomen vellen zonder voorafgaande toestemming van het Schepencollege.

Artikel twee: onder "hoogstammige boom" dient in het kader van dit reglement te worden verstaan: een boom waarvan de stamomtrek op 1,5 meter hoogte minstens 50cm bedraagt. ..."

Bijgevolg is het vellen van de boom, ondanks zijn ligging op minder dan 15 m van de woning, vergunningsplichtig.

2.5.4 De goede ruimtelijke ordening

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Een meergezinswoning is hier, in de rand van de kern van [REDACTED], aanvaardbaar, binnen deze omgeving bevinden zich nog appartementsgebouwen. Toch dient

erover gewaakt te worden dat eventuele meergezinswoningen zich op kwalitatieve wijze inpassen binnen het bestaande ruimtelijk weefsel. Een eventuele meergezinswoning dient ontworpen conform de schaal van de omgeving.

Er dient nagegaan in hoeverre het ontwerp het beoogde bouwprogramma op kwalitatieve wijze ingepast krijgt op het terrein en binnen deze onmiddellijke omgeving.

De [REDACTED] wordt gekenmerkt door gebouwen met voornamelijk één, maximaal 2 volle bouwlagen, en hier en daar een bescheiden bouwlaag in het hellend dak. De 2 woningen rechts waartegen aangebouwd wordt, tellen 2 bouwlagen met hellende bedaking. Ze zijn links met een wachtgevel afgewerkt. De 2 woningen links tellen 1 bouwlaag met een bouwlaag in onder het hellend dak. Om de hoek in de [REDACTED] staat een meergezinswoning met 3 bouwlagen, waarvan 1 in het dak ingewerkt.

Voorliggend ontwerp bevat vele kwaliteiten, onder meer de keuze om naar de aanpalende eigendommen aan te sluiten qua kroonlijsthoogtes, de verticale geleiding, het doorbreken van de uniformiteit en het achteruitspringen ten opzichte van de te behouden voorgevel.

De bestaande gevel wordt behouden en op kwalitatieve wijze geïntegreerd in het ontwerp. Het voorliggend ontwerp resulteert erin dat er voldoende reminiscenties naar de burgerwoning behouden blijven.

Het standpunt van appellant wordt bijgetreden onder meer waar hij stelt dat het ontwerp de te behouden voorgevel van het burgerhuis niet over schaduwt en het naar schaalgrootte niet megalomaan is. Het ontwerp slaagt erin het waardevolste element van de burgerwoning, die in slechte staat verkeert, te behouden.

De aanwezigheid van een tot wasdom gekomen boom die dient gerooid te worden in functie van dit project is geen reden om de vergunning alsnog te weigeren. Binnen een woonomgeving kan in dergelijke gevallen akkoord gegaan worden met het rooien van bomen die niet compatibel zijn met het beoogde bouwprogramma. Daarenboven wordt een nieuwe aanplant voorzien.

Er kan geconcludeerd worden dat voorliggend ontwerp er in slaagt voldoende kwaliteit te bieden om het verlies aan erfgoedwaarde te compenseren.

Het beoogde bouwprogramma -inclusief behoud van een deel van de geïnventariseerde woning- is op kwalitatieve wijze ingepast geraakt binnen het bestaande weefsel.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarde dat de toegankelijkheidsverordening dient te worden nageleefd.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft samen met de gemeente Merelbeke op 13 juli 2012 een dagvaarding in kort geding bij de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Gent ingediend om te voorkomen dat de burgerwoning zal worden gesloopt en de boom zal worden gerooid. De zaak werd naar de rol verwezen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld wordt dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De geplande en onmiddellijke (nagenoeg volledige) sloop van het gebouw zal de erfgoedwaarden van het gebouw definitief doen verdwijnen en vernietigt bijgevolg voorgoed een element van het waardevol historisch patrimonium op het grondgebied van de gemeente Merelbeke.

...

De bouwheer stelt aldus dat hij aanstuurt op een onmiddellijke sloping van het gebouw en van de boom met als enige en uitdrukkelijke doel de erfgoedwaarde van het gebouw voorgoed te laten verdwijnen en bijgevolg de aangehaalde weigeringsmotieven van de gewestelijk erfgoedambtenaar en verzoekende partij definitief teniet te doen.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal de bestuurlijke taken van verzoekende partij in het gedrang brengen.

Verzoekende partij is bewaker van de erfgoedwaarde van het gebouwenpatrimonium op het grondgebied van de gemeente. Een sloping van een gebouw met erfgoedwaarde verhindert verzoekende partij definitief in haar taken om dit erfgoed op haar grondgebied te vrijwaren.

Het is evident dat dit nadeel tevens moeilijk, zoniet onmogelijk te herstellen zal zijn. Eens het gebouw en de boom gesloopt zijn, zal het immers onmogelijk zijn om ze nog in het oorspronkelijke toestand herop te bouwen en zo de erfgoedwaarde van het gebouw te herstellen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen (arrest nr. S/2012/0143 van 27 juni 2012 in de zaak 1112/0416/SA/3/0374).

De beslissing om al dan niet het gebouw te slopen is een individuele opportuniteitsbeslissing, die respectievelijk door twee bestuursorganen in de ene zowel als in de andere zin genomen werd.

Het feit dat de deputatie een vergunning verleend heeft waarbij enkel de voorgevel behouden blijft en de rest van het gebouw mag gesloopt worden, is een opportuniteitsbeoordeling waarvan verzoeker niet aantoont dat het de uitoefening van haar overheidstaak bemoeilijkt of de werking van haar diensten in het gedrang brengt.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

*Zoals door de tussenkomende partij niet wordt betwist (dagvaarding kortgeding – **stuk 4**) was de bestreden beslissing op 19 juli 2012 uitvoerbaar.*

Op 20 juli 2012 werden de afbraakwerken door tussenkomende partij uitgevoerd. De hoogstammige boom werd geroid en de woning werd gesloopt (met behoud van de gevel) en dit overeenkomstig de bepalingen van de bestreden beslissing.

...

*De werken (rooien boom en slopingswerken), waarvan de schorsing werd gevorderd, zijn reeds uitgevoerd, zodat de vordering tot **schorsing doelloos** is geworden (zie o.a. RvVb 15 februari 2012, nr. S/2012/0025).*

Hieruit blijkt dat niet is voldaan aan opgelegde voorwaarde in artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de

*nietigverklaring van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Deze vaststelling op zich volstaat om de **vordering af te wijzen**.*

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid zoals de verzoekende partij kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt, en wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid zoals de verzoekende partij kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen moeten aantonen.

2.

Uit het verzoekschrift tot tussenkomst, en zoals bevestigd op de openbare terechtzitting van 10 oktober 2012, blijkt dat de tussenkomende partij al op 20 juli 2012 is overgegaan tot het rooien van de boom en tot het slopen van de burgerwoning. De voorgevel van de betrokken woning werd behouden.

In zoverre de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij wenst te voorkomen in haar inleidend verzoekschrift uitdrukkelijk ent op haar taak als ‘*bewaker van de erfgoedwaarde van het gebouwenpatrimonium op haar grondgebied*’ en zij de (bijna volledige) sloop van de burgerwoning wil verhinderen om ‘*een element van het waardevol historisch patrimonium*’ te vrijwaren, dient de Raad noodgedwongen vast te stellen dat deze vordering zonder meer doelloos is geworden.

Het geschetste nadeel kan immers niet langer worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad kan in dit verband enkel rekening houden met wat ter zake in het inleidend verzoekschrift werd aangevoerd. De omstandigheid dat de verzoekende partij op de openbare terechtzitting bijkomend opmerkt dat de voorliggende vordering tot schorsing nog altijd zinvol is omdat zij tevens de verdere aantasting van de site poogt te verhinderen, doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doelloos is geworden, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0771/SA/2/0691.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER